

ע"פ 3748/21 - רג'אאיגזאלה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3748/21

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: רג'אאיגזאלה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים
מיום 24.5.2021 בת"פ 49051-01-21 אשר ניתנה
על ידי סגן הנשיא י' מינטקביץ

בשם המערער: עו"ד אחמד עואודה

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (סגן הנשיא י' מינטקביץ) מיום 24.5.2021 בת"פ 49051-01-21 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. ביום 19.3.2019 נגזר דינו של המערער בהליך שבו הואשם בגניבה, במסגרת הסדר טיעון (ת"פ 65558-01-19; להלן: ההליך הקודם). באותו הליך הורשע המערער על-פי הודאתו, על-ידי סגן הנשיא מינטקביץ, ובית המשפט קבע בנוגע להסדר הטיעון כי "בשים לב לעברו המכביד של [המערער], אין מדובר בהסדר חמור כלל. עם זאת העונש הכולל נראה סביר". בעקבות זאת גזר סגן הנשיא מינטקביץ על המערער את העונש שהצדדים טענו לו במשותף - שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

2. ביום 26.1.2021 נפתח ההליך נושא הערעור דנן, שעניינו בכתב אישום שהוגש נגד המערער ומייחס לו עבירות של גניבה והחזקת מכשירי פריצה (להלן: ההליך). בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המערער עד תום ההליכים. ביום 2.2.2021 הוקרא כתב האישום למערער, וניתנה החלטה (השופט י' צימרמן) שלפיה התיק יועבר

למותב אחר והמערער יוותר במעצר עד לתום ההליכים.

3. ביום 3.2.2021 הועבר ההליך לטיפולו של סגן הנשיא ש' הרבסט. ביום 3.5.2021 התקיים דיון שבו כפר המערער במיוחס לו, ולקראת העברת ההליך למותב אשר ישמע בו ראיות ביקש המערער כי ההליך לא יועבר לסגן הנשיא מינטקביץ, מאחר שהוא דן בעניינו בעבר. חרף זאת סגן הנשיא הרבסט הורה כי ההליך יועבר לסגן הנשיא מינטקביץ וכי העתק הפרוטוקול יועבר לעיונו.

4. ביום 24.5.2021 התקיים דיון בפני סגן הנשיא מינטקביץ (להלן: המותב), ובפתח הדיון ביקש ב"כ המערער כי בית המשפט "יתחשב בתחושה הפנימית של הנאשם" ויעביר את ההליך למותב אחר בטענה שהמערער "נשפט פעמיים בפני [המותב]", שכן ההליך הקודם אמנם הסתיים בהסדר, אך המותב "העיר הערות" במסגרתו. ב"כ המשיבה השיב כי הוא יודע רק על הליך אחד בעניינו של המערער שנדון לפני המותב, בשנת 2019.

המותב דחה את הבקשה וציין כי המערער כלל אינו זכור לו וכי אין לו כל דעה קדומה בעניינו המונעת ממנו לשבת בדיון. כמו כן, המותב ציין כי לפי הפסיקה העובדה שבית המשפט דן בעבר בעניינו של נאשם אינה מקימה עילת פסלות, בפרט כאשר ההליך הקודם הסתיים בהסדר טיעון ולא ניתנה הכרעת דין מנומקת. לבסוף ציין המותב כי על פי תכנית העבודה של בית המשפט, הליכים בענינם של נאשמים העצורים עד תום ההליכים נקבעים לפניו "על מנת שניתן יהיה לשמוע אותם תוך פרק זמן קצר", והגם שבית משפט השלום בירושלים אינו קטן, העברת התיק למותב אחר תוביל לדחייה משמעותית בשמיעתו.

5. מכאן הערער שלפניי, בו טוען המערער כי שלושה טעמים מצדיקים את קבלת הערעור: ראשית, העובדה שהמותב נחשף לעברו הפלילי בהליך הקודם, ואף קבע כי מדובר בעבר פלילי "מכביד". שנית, העובדה שההליך נמצא בתחילתו כך שהעברתו למותב אחר לא תוביל לעיכובו. ושלישית, "תכנית העבודה" שאליה התייחס בית המשפט קמא בהחלטתו יוצרת מצב שבו נאשמים חוזרים ונידונים בפני המותב, ו"כל הפסיקה, כולל הענישה, יוצאת תחת ידו של מותב אחד מבין המותבים הרבים שבבית משפט השלום בירושלים". לטענת המערער, תוצאה זו פוגעת במראית פני הצדק, ולפיכך ראוי שתכנית העבודה תחריג נאשמים אשר נידונו בעבר לפני המותב.

המערער מפנה לע"פ 7221/19 אלמקיאס נ' מדינת ישראל (11.11.2019) (להלן: עניין אלמקיאס) וטוען כי באותו עניין התקבל ערעור דומה לעניינו, אף שדובר בבית המשפט באילת, שבו מכהנים שלושה שופטים בלבד הדנים בעניינים פליליים.

6. עיינתי בערעור על נספחיו, ובאתי לידי מסקנה כי דינו להידחות. כבר נפסק כי העובדה שמותב דן בעבר בעניינו של נאשם אינה מקימה, מניה וביה, עילת פסלות (ראו: ע"פ 236/21 מושיא נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (4.2.2021)). זאת אף אם בית המשפט נחשף בהליך קודם לעברו הפלילי של הנאשם. לשם פסילת המותב נדרש להראות כי הוא נחשף ל"מסה קריטית" בעניינו של הנאשם, שממנה לא יוכל להשתחרר (שם).

במקרה דנן, ההליך הקודם בעניינו של המערער הסתיים בהסדר טיעון "סגור" לפני למעלה משנתיים, מבלי שנקבעו בו ממצאי מהימנות כלשהם ביחס למערער, והמותב הבהיר כי המערער אינו זכור לו ואין לו כל דעה קדומה

בעניינו (השוו: ע"פ 8084/20 חרב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.11.2020)). בנסיבות אלה, איני סבורה כי המותב נחשף ל"מסה קריטית" המצדיקה את פסילתו, אף לא מטעמים של מראית פני הצדק.

7. באשר לטענת המערער בעניין תכנית העבודה של בית המשפט - מעיון בהחלטת בית המשפט קמא עולה כי סוגיית תכנית העבודה לא הייתה הנימוק שהכריע את הכף. בית המשפט קמא ציין, לאחר שהבהיר כי לא קמה עילת פסלות בהתאם לדין, כי לכך הוא מוסיף שיקול שעניינו התארכות ההליכים נגד המערער אם ההליך יועבר למותב אחר. שיקול זה, כל עוד הוא מקבל את המשקל הראוי לו, הוא שיקול רלוונטי ואין לקבל את הטענה כי המותב שגה בכך שהתייחס אליו.

למעלה מן הצורך אציין כי אין בידי לקבל את ההיקש שמבקש המערער ללמוד מעניין אלמקיאס- שם דובר בנאשם שעברו הפלילי נחשף בפני המותב במסגרת הליך מעצר כחודש וחצי לפני שעניינו הובא לפניו שנית במסגרת ההליך העיקרי. זאת ועוד: כעולה מעניין אלמקיאס, עניינו של הנאשם שם נדון פעמיים נוספות באותה שנה לפני אותו מותב. בעניינו, לעומת זאת, מדובר בהסדר טיעון "סגור" שנערך לפני למעלה משנתיים ובנסיבות שתוארו, איני סבורה כי ישנה הצדקה לסטות מן הכלל שלפיו דיון בהליך קודם הנוגע לנאשם, אינו מקים כשלעצמו עילת פסלות.

מכל הטעמים המפורטים לעיל, הערעור נדחה.

ניתן היום, ג' בתמוז התשפ"א (13.6.2021).

ה נ ש י א ה

[